

пещери. Въ мѣстностъта „Размирекъ“ се намира пропастъта „Безджаний пчелинъ“ за която пропастъ се говори че е безъ дъно, отвѣсна и подъ нея тече рѣката „Панига“. Въ сѫщата пропастъ има цѣли рояци пчели; отверстиото е широко около 120-150 метра въ напречникъ. На 400 метра растояние итъ тази пропастъ има единъ голѣмъ въртопъ (Езеро), което захваща едно пространство отъ $1\frac{1}{2}$ километър и дълбочината му е повече отъ 200 метра а водата му отъ нигдѣ не се истича,

Селото Ябланица нѣма достатъчно общински и частни мѣри и земи, които да удовлетворяватъ нуждата на населението. Колкото такива по рапо е имало, тѣ сѫ измити както се каза по горѣ отъ дъждовете и сѫ негодни за обработване. Съ изселяванието на Гурциѣ, Помаците отъ околните села, особено отъ с. Добревца, населението се е накупило отъ тѣхъ доста имоти, въ землището на Добрѣвската община.

Тамъ мѣстата сѫ твърдѣ плодородни; особено вирѣятъ добрѣ лозя, кукурузъ, жито, лимецъ ржът и пр.

Почвата около селото е повече калено-глинеста, отъ която се и добива камено строителенъ материалъ, а глината въ голѣмо количество се употреблява за грънчарски изделия.

Отъ растителността най-добрѣ вирѣятъ овошните дървета особено сливите отъ които има застѣти цѣли градини. Отъ сливите произвеждатъ превъходна ракия „сливовица“. Отъ другите видове овощия се изнасятъ въ малко количество за проданъ въ околните градове, Етрополе и Тетевенъ.

Климатътъ въ Ябланица е балкански, здравъ и малко студенъ.

Водата която се употреблява за пиеене въ селото е изворна, прекарана въ чешми и е твърдѣ вкусна и студена. Най-студенъ лѣтно време е изворътъ подъ селото „Черньовецъ“ на источната страна на единъ километър далечъ отъ селото, има другъ изворъ имѣнуетъ „Житановецъ“, за водата на който не отдавно се е произнесълъ единъ минералогъ-химикъ, че по качеството си неотстѫпва на никои отъ минералните Европейски води които въ шишета се изнасятъ за проданъ.

Поминъкътъ на тукашното население се състои главно въ земедѣлие и скотовъдство, а отчасти въ търговия и занаяти.